

תניא: אמר רבי ישמעאל [בן אלישע, דק"ס]: שני כהנים גורליהם נשתיירו במקדש [מקדש, דק"ס] ראשון, זה אומר: בידי הקפתי; וזה אומר: ברגלי הקפתי; זה נותן טעם לדבריו, וזה נותן טעם לדבריו; ולא שנחלקו בדבר, אלא אפשר לעשות הקפה ביד ואפשר לעשות הקפה ברجل, וכל אחד סייר מנהגו [ת"י וריטב"א⁽²⁵⁸⁾].

זה נותן טעם לדבריו: "סביר" דמוותה פנימי כ"סביר" דמוותה החיצון; וזה נותן טעם לדבריו: כולה מזבח פנימי, במקום חדא קרן החיצון קאי.

שנינו במשנה: רבי אליעזר אומר: במקוםו היה עומד ומתחטא, ועל قولן היה נותן מלמטה למעלה, חוץ מזו שהיתה לפניו, שהיא נותן מלמטה למעלה:

מתניתין מני: רבי יהודה היה, הסובר כן בדעתו של רבי אליעזר.

תניא: רבי מאיר אומר: רבי אליעזר אומר: במקוםו עומד ומתחטא, ומתחוך שעל זו שלפניו היה נוצר ליתן מלמטה למעלה, לפיכך: על قولן היה נותן מלמטה —

חוין מאותה שבאלכסון [הקרן שעומדת בראש האלכסון של הקרן שהתחילה בה, אם התחילה בקרן דרוםית מזרחית הוא קרן אלכסון צפונית מערבית, ואם התחילה צפונית מזרחית הוא האלכסון בדרומית מערבית, ריטב"א] —

אבל הצל"ח לא מחקו והאריך שם בביור העניין.

258. הטעם שפירשו כן, מפני שהוקשה להם,

ואז בעית אימא: דכולי עולם סבר: הקפה ביד היא במזבח הפנימי.

והכא בא קמיפלגי: מר רבי יוסי הגלילי סבר: ילפינן הקפת יד מהקפת רגל; ומר רבי עקיבא סבר: לא ילפינן יד מרגל.

ותמהין: וכי אטו סבר רבי יוסי הגלילי: הקפה ביד היא, והיה עומד במקומו?

ודא מדרתני סיפא דמשנתנו: רבי אליעזר אומר: במקוםו היה עומד ומתחטא, מכלל דעתן קמא במשנה שהוא רבי יוסי הגלילי [שהרי סדר ההזאות במשנתנו כרבי יוסי הגלילי הוא] לא סבירא לייה שבמקוםו היה עומד ומקייף ביד?!

אלא, מחוורתא כדשנין מעיקרא: מר רבי עקיבא סבר: הקפה ביד, ומר רבי יוסי הגלילי סבר: הקפה ברגלי —

ובהא⁽²⁵⁷⁾ קא מיפלגו: מר הסובר הקפה ברגל סבר: נותן על קרנות המזבח "סביר" דמוותה פנימי, כזירה "סביר" האמורה בתורה במזבח החיצון.

ומר הסובר הקפה ביד סבר: כולה מזבח פנימי שהה ויחבו אמה על אמה במקום חדא קרן דמוותה חיצון קאי [כל המזבח הפנימי שווה לקרן אחת של מזבח החיצון] שהיתה אף היא אמה על אמה, ולפיכך לא היה צריך להקיפו אלא בידו [רא"ל].

257. הגר"א מחק ואז בעית אימא, וטעמו כמו שהקשה הצל"ח [נא ב ד"ה ובזה נבוא לביאור]: והלא הוא הדבר עצמו שאמר תחילת מר סבר הקפה יד וכוכי ומה הרווח ב"ז איבעית אימא";